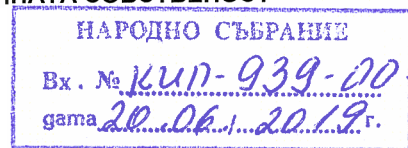

BULGARIAN NATIONAL GROUP OF INTERNATIONAL ASSOCIATION FOR
THE PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY

GROUPE NATIONAL BULGARE DE L'ASSOCIATION INTERNATIONALE
POUR LA PROTECTION DE LA PROPRIÉTÉ INTELLECTUELLE

БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ГРУПА НА МЕЖДУНАРОДНАТА
АСОЦИАЦИЯ ЗА ЗАКРИЛА НА ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА СОБСТВЕНОСТ

До:
**НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Г-н Петър Кънев
Председател на Комисията по
икономическа политика и туризъм

Г-жа Анна Александрова
Председател на Комисията по правни
въпроси

С Т А Н О В И Щ Е

От:
**БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА
ГРУПА НА МЕЖДУНАРОДНАТА
АСОЦИАЦИЯ ЗА ЗАКРИЛА НА
ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА
СОБСТВЕНОСТ**
гр. София, ул. „Лъчезар Станчев“ № 5,
кула А, ет.10, тел. 02 9361120

Относно:
**Законопроект на марките и
географските означения**
Сигнатура 902-01-29

УВАЖАЕМИ Г-Н КЪНЕВ, Г-ЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Българската национална група на Международната асоциация за закрила на интелектуалната собственост (БНГ на AIPPI) е сдружение с нестопанска цел създадено преди повече от 16 години, обединяващо водещи представители по индустриална собственост, лица с професионални интереси в областта, както и индустриални предприятия притежатели на обекти на индустриална собственост. Членовете на групата са задължително членове и на Международната асоциация за закрила на интелектуалната собственост (AIPPI) – най старата в света правозащитна организация в областта на Интелектуалната собственост учредена през далечната 1897г.

На 06.06.2019 г. в Народно събрание на Република България бе внесен Законопроект за нов Закон за марките и географските означения.

БНГ на AIPPI изрази становище по настоящия Законопроект след неговото публикуване в портала за обществени консултации на Министерски Съвет, като една голяма част от направените от нас предложения са взети предвид.

Независимо от горното, продължаваме да твърдим, че сега действащият ЗМГО е транспонирал практически всички основни изисквания на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките и не е необходимо приемането на изцяло нов закон.

С настоящето становище БНГ на AIPPI поддържа принципното си несъгласие с част от внесените предложения в настоящия Законопроект:

чл.11 ал.4

Въвеждането на норма разписана по този начин може да доведе до сериозни конфликти при последващо регистриране на сходни марки от другите **ползватели на заявено или регистрирано географско означение**. Предлагаме следните два варианта:

„разпоредбата на ал.1 т.12 не се прилага когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение е вписан негов ползвател и включеното в марката географско означение не представлява доминиращ елемент от марката“

или

„разпоредбата на ал.1 т.12 не се прилага когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение е вписан негов ползвател и при условие, че отличителността на марката не се дължи на включеното в състава и географско означение.

чл.12 ал.3

Текстът на чл.12, ал.3 да добие следния вид:

„Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични или сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило.“

Основен аргумент срещу промяната на така предложената разпоредба на чл.12 ал.3, следва да бъде отчетена практиката и на Европейските съдилища, която е константна, че общоизвестният характер на марка се преценява по отношение на всяка конкретна територия, а не за целия ЕС. В допълнение, българските ПВ и съд не са в състояние да отсъдят, дали дадена марка на ЕС се ползва с известност на територията на целия ЕС или в отделна друга територия, различна от тази на Р. България.

Чл.38, ал.3

Предлагаме разпоредбата на чл. 38 ал. 3 отпадне.

Текстът на така предложената разпоредба категорично не съответства на чл. 62, т.1 и чл.47, т.1 от Регламент (ЕС) 2017/1001. Следователно продължаваме да твърдим, че с въвеждането ѝ се създава възможност за **ретроактивна отмяна на действието на регистрацията според случая** т.е. според интереса на молителя, като не е изрично записано, че в негова тежест е да докаже датата на възникване на основанието. Това би било предпоставка за субективизъм, а правните последици могат да бъдат значителни.

Чл.55, ал.2

Предлагаме разпоредбата на чл. 55, ал.2 да добие следния вид

„опозиция, подадена преди началото на срока по чл. 52 ал.1 се счита за подадена в първия ден на срока“

Независимо, **че целта на предложението да се постигне максимална стабилност по отношение на заявената марка**, то текста следва да бъде прецизиран в съответствие с практиката на EUIPO, а именно че подадената преди началото на срока опозиция се счита за подадена на първия ден от срока. В допълнение към това нововъведения чл.63, предоставящ възможност за служебно възобновяване на експертизата по същество преди взимането на решение по заявката нарушава в много по-голяма степен стабилността по отношение на заявената марка. Считаме, че така предложената промяна в разпоредбата представлява незначителна възможност за нарушаване на стабилността, като в същото време е в съответствие с практиката на EUIPO, което е и една от основните цели на настоящия законопроект.

чл.56 и чл.74

Предлагаме чл.56 и чл.74 да отпаднат.

БНГ на AIRPI не е съгласна с направеното предложение за обединяване на производствата по опозиции и искания за заличаване или отмяна. Това ще доведе до затруднения при постановяване на решения и тяхното обжалване, което ще доведе до сериозно накърняване на бизнес интересите на страните в съответните производства.

Чл. 32 от АПК предвижда възможността по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, да започне и се проведе едно производство, засягащо повече от една страна. Нито в хипотезата на чл.56 нито при чл. 74 (с изключение на хипотезата на едновременно обжалване на едно и също решение от двете страни по производството по опозиция) има права или задължения на страните произтичащи от едно и също фактическо обстоятелство.

Допълнително направеното уточнение „при условие, че с това няма да се възпрепятства нормалния ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните“ не е достатъчно, за да се избегнат горните проблеми. Ако се допуска възможност за обединяване на производства, те трябва да са строго регулирани и да се допускат само в изключителни случаи.

чл.57 ал.8, чл.75, ал.7, чл.76 ал.5 и чл.84 ал.5, чл.106, ал.4

Предлагаме чл.57 ал.8, чл.75, ал.7, чл.76 ал.5 и чл.84 ал.5 и чл.106, ал.4 да отпаднат.

Решително и категорично се противопоставяме срещу горепосочените поекторазпоредби. С тях се въвеждат за пръв път така наречените *преклузивни срокове* за представяне на доказателства, както в процедурата пред ПВ, така и в съдебната фаза за разглеждане на жалби срещу решения на ПВ. Ако един преклузивен срок бъде пропуснат, лицето окончателно губи възможност да представи доказателства в полза на своята теза.

Това ограничение обхваща както процедурата в ПВ, така и съдебния процес. Според законопроекта, след изтичането на нововъведените преклузивни срокове, пред ПВ и в съдебните производства пред АССГ и ВАС страните ще могат да твърдят нови обстоятелства, да сочат и представят нови доказателства само ако не са могли да ги узнаят, посочат или представят в срок в административното производство.

Считаме, че въведените крайни срокове ще повишат опасността от потвърждаване на неправилни решения на Патентно ведомство, силно ще ограничи правото на достъп до правосъдие на страните, както и ще допусне до регистрация марки и решения за анулирането им, без възможност тези решения да бъдат опровергавани пред съда.

Въпросните разпоредби са в пряко противоречие с принципите на административния процес. „Дисциплинирането на страните“, тяхното стимулиране за активно участие в административната фаза и процесуалната икономия не следва да се постигат за сметка на обективната истина в административния процес. Считаме, че това обстоятелство е от изключително значение, видно и от всички останали постъпили коментари по проектозакона.

Надяваме се, че изложените от нас мотиви и предложения ще бъдат отчетени при обсъжданията на законопроекта, като оставаме на разположение за съдействие.